

Pakistański islamizm wkracza do Wielkiej Brytanii

Tufail Ahmad

Czy Wielka Brytania stanie się drugim Pakistanem? Zdecydowanie tak, pytanie tylko, kiedy?

W listopadzie 2017 roku islamiści ze szkoły sufickiego* islamu przez trzy tygodnie blokowali główne drogi dojazdowe do stolicy kraju, Islamabadu, broniąc *Khatm-e-Nabuwwat* czyli dogmatu głoszącego, że Mahomet był ostatnim prorokiem. Dogmat ten jest jednym z elementów obowiązującej w Pakistanie szariackiej ustawy o bluźnierstwie.

Idee artykułowane przez islamistów pakistańskich są również publicznie głoszone w miastach brytyjskich i europejskich, o czym przekonamy się za chwilę. W moim wcześniejszym artykule zdefiniowałem islam jako ruch idei, islamizm jako pokojową metodologię szerzenia islamu, a dżihadyzm – jako zbrojną wersję islamizmu.[\[1\]](#)

W ostatnich dekadach muzułmanie z ruchu Ahmadija, uznawani przez duchownych Pakistanu za heretyków i prześladowani przez władze i społeczeństwo pakistańskie, często znajdowali schronienie w Wielkiej Brytanii. Muzułmanie Ahmadija będą nadal osiedlać się w Wielkiej Brytanii, ponieważ są mylnie oskarżani przez islamistów o to, że nie wierzą, iż Mahomet był ostatnim prorokiem. Wyznawcy Ahmadija uważają Mahometa za ostatniego proroka, ale twierdzą, podobnie jak sufi, że Bóg przemawia także poprzez mistyków. Jednak islamiści – deobandi czy salafici – uparcie twierdzą, że Ahmadija są bluźniercami, gdyż nie wierzą w ostateczne prorocstwo Mahometa.

Przemawiając w Birmingham 28 listopada tego roku, Chaudhary Dawood Pahalwan, przewodniczący Jamaat-e-Islami UK w Midlands (centralnej Anglii) „oddał wielki hołd tym, którzy poświęcili życie w obronie honoru proroka Mahometa” – w zamieszkach, których wynikiem była trzytygodniowa blokada Islamabadu [\[2\]](#). Szczególne honory oddał Zohaibowi Zahidowi, przywódcy Jamaat-e-Islami w pakistańskim mieście Rawalpindi, który zginął w starciach z policją w Islamabadzie. Chaudhary Dawood Pahalwan ostrzegł też: „W Pakistanie nie zapanuje pokój, dopóki nie zostanie w nim ustanowiony *Nizam-e-Mustafa* [system rządów proroka Mahometa]” [\[3\]](#).

Mieszkający w Wielkiej Brytanii Chaudhary Dawood Pahalwan oraz inni islamiści opowiadają się za wprowadzeniem systemu rządów proroka Mahometa, systematycznie dyskredytują zachodnie, świeckie wartości i prowadzą kampanię na rzecz wprowadzenia szariatu. Przemawiając w Derby, Hafiz Nisar Ahmad, przewodniczący Rady Pakistańskiej w tym mieście, skrytykował prozachodnich polityków pakistańskich i dodał „Przyszłość Pakistanu należy do sił miłujących islam. Siły świecko-liberalne wykorzystały tylko spory między ugrupowaniami religijnymi”[\[4\]](#). W mieście Halifax w hrabstwie West Yorkshire, islamski uczoney Muhammad Sajjad Rizvi wygłosił pochwałę przykutego do wózka inwalidzkiego duchownego Khadima Hussaina Rizvi, który przewodniczył blokadzie Islamabadu.[\[5\]](#) Muhammad Sajjad Rizvi oskarżył rząd Pakistanu o spowodowanie ofiar śmiertelnych w starciach z policją, dodając jednak: „Blokada ta udowodniła, że ludność Pakistanu żywi wielką miłość do islamu i jest gotowa na wszelkie poświęcenia [np. utratę życia] w obronie dogmatu o ostatecznym prorocstwie Mahometa”[\[6\]](#).

26 listopada 2017, na innym zgromadzeniu w Halifaksie upamiętniającym urodziny Mahometa, mówcy opowiadali się za męczeństwem w obronie *Khatm-e-Nabuwwat*, mówiąc: „Islam jest przesłaniem pokoju, ale żeby zmiążdżyć łeb hydrze zła powstającego przeciwko ludzkości, naucza

również o konieczności *Rasm-e-Shabbiri* [męczeństwa podobnego do tego, jakie przypadło w udziale wnukowi proroka w bitwie pod Karbalą[7]. W koncepcjach uczonych duchownych islamskich, pojęcia takie jak humanitaryzm, pokój, braterstwo, równość odnoszą się jedynie do samych muzułmanów. Wśród mówców, którzy brali udział w konferencji w Halifaksie byli: Syed Munawwar Husain Shah Jamaati, Syed Ahmed Hussain Shah Tirmizi, Allama Syed Zainul Abidin, Allama Barkat Ahmad Chishti i inni. Tirmizi powiedział słuchaczom: „*Khatm-e-Nabuwwat* to fundamentalny i kolektywny dogmat islamu. Każdy spiszek przeciwko niemu zostanie udaremniony”[8].

Blokada Islamabadu przez islamistów w listopadzie 2017 roku była reakcją na próbę zmiany przez rząd pakistański tekstu przysięgi wyborczej, wymagającej od kandydatów oświadczenia, że Mahomet był ostatnim prorokiem. Zamierzone zmiany legislacyjne zostały w końcu odrzucone w obawie przed islamistami. Jednak ci nie byli tym usatysfakcjonowani i pod wodzą Khadima Hussaina Rizwiego pomaszzerowali na Islamabad, zmuszając ministra sprawiedliwości Hamida Zahida do ustąpienia[9]. W Pakistanie dżihadyści i islamisci doskonale prosperują za cichą zgodą armii i przy jej wsparciu. Dlatego to nie przypadek, że blokada zakończona została przez pakistańską armię, kiedy to generał major Faiz Hameed podpisał ugodę między władzami Pakistanu, a islamistami pod wodzą Khadima Hussaina Rizwiego [10]. Oburzony tym Sąd Najwyższy w Islamabadzie stwierdził, że za blokadą stała tak naprawdę pakistańska armia [11].

Podczas trzytygodniowej blokady, a także później, islamscy duchowni mieszkający w Wielkiej Brytanii głosili te same idee dotyczące *Khatm-e-Nabuwwat* i ustaw o bluźnierstwie, które ukształtowały religijną tożsamość Pakistanu. Ci, którzy wspierają antybluźniercze ustawy, chwalą *Ashiqaan-e-Rasool* (Miłujących Proroka) za to, że zabijają bluźnierców. W Walthamstow we wschodnim Londynie, trzy organizacje islamskie: International Muslim Movement, Anjuman Khuddam Qadriya Jeelaniya i Darul Uloom Qadriya Jeelaniya zorganizowały 26 listopada wielką imprezę dla uczczenia urodzin proroka Mahometa. Wiodący duchowni muzułmańscy z Wielkiej Brytanii, Europy i Pakistanu, w większości reprezentujący szkołę Barelvi islamu sunnickiego, wzięli udział w tej imprezie.

Przemawiający z tej okazji suficki mistyk Syed Abdul Qadri Shah Jeelani powiedział: „Miłość do Proroka to jedyna duchowa siła, mogąca zjednoczyć muzułmanów na całym świecie”[12]. Jeelani, który był jednym z głównych mówców, powiedział też: „Dla muzułmanów trwa obecnie czas próby, ponieważ zaakceptowali nowoczesność i oddalili się od religii”[13]. Na tej samej konferencji Qazi Allama Abdul Aziz Chishti z Luton, sekretarz Jamaat Ahle Sunnat UK oraz Overseas Trust, powiedział zebranym, że to Jamaat Ahle Sunnat reprezentuje muzułmanów w Wielkiej Brytanii i w Europie „czy to w sprawie niegodziwości popełnionej przez Rushdiego, ataków ze trony tych, którzy odrzucają *Khatm-e-Nabuwwat*, czy też ataków Europy na islam i na założyciela islamu [Mahometa] [14]„. Przyjęto rezolucję nazywającą tych, którzy odrzucają *Khatm-e-Nabuwwat*, „kafirami” (niewiernymi). [15]

Podczas innego spotkania w Walthamstow, na kilka dni przed wspomnianą konferencją, ci duchowni, w ostrzeżeniu skierowanym do społeczności Ahmadija w Wielkiej Brytanii zadeklarowali: „Gdziekolwiek na świecie podniesie się głos w obronie honoru Proroka i wiary w *Khatm-e-Nabuwwat* (...) nasze ugrupowanie, nasi wyznawcy nie zawahają się przed jakąkolwiek ofiarą”. Wśród duchownych obecnych na tym spotkaniu byli między innymi: Syed Abdul Qadir Jeelani, Qazi Abdul Aziz Chishti, Syed Ahmed Hussain Tirmizi. W oświadczeniu prasowym z Birmingham prezes fundacji Syed Maududi Foundation, Muhammad Ghalib, opowiedział się za „ukaraniem” urzędników i ministrów pakistańskiego rządu, którzy próbowali wprowadzić poprawkę do przysięgi wyborczej, uchylającą *Khat-e-Nabuwwat* [17].

Kiedy zakończyła się blokada Islamabadu, wielu islamskich uczonych w Wielkiej Brytanii wychwalało Tehreek Labbaik Pakistan Ya Rasool Allah (TLY), islamistyczny ruch kierowany przez Khadima

Hussaina Rizwiego, który kierował blokadą i był wspierany przez inne, liczne organizacje. W Manchester ci islamscy duchowni nazwali Khadima Hussaina Rizwiego „Emir-ul-Mujahideen” („przywódcą mudżahedinów) w podzięce za jego „niezlomność i odwagę” i złożyli hołd tym, którzy poświęcili życie w starciach z policją: „Oddajemy hołd i modlimy się za męczenników, którzy poświęcili życie w tej wielkiej misji i wypili czarę męczeństwa...” [18]. (...)

Chaudhry Muhammad Altaf Shahid, muzułmański przywódca mieszkający w Manchester, poparł islamistyczną blokadę Islamabadu i dodał: „Branie udziału w obronie honoru proroka nie jest polityką, tylko modlitwą”. [20] Dotychczas to głównie uczeni i duchowni szkoły Sufi/Barelvi inicjowali obchody urodzin proroka Mahometa. Jednak w łonie ruchu Deobandi została założona w 2017 roku w Manchester nowa organizacja pod nazwą Jamiat Ulema-e-Deoband. Dr Khalid Mahmood, były sędzia Sądu Najwyższego Pakistanu (the Shari'a Appellate Bench), wziął udział w sesji nauczania Koranu zorganizowanej przez tę grupę w Manchesterze, podczas której stwierdził: „Jakiegokolwiek pisma czy przemowy, sugerujące, że Mahometowi nie powiodła się jego prorocza misja, są dla muzułmanów nie do przyjęcia”. [21]

Wnioski

Khatm-e-Nabuwwat to jeden z zasadniczych dogmatów, na których opierają islamskie ustawy antybluźniercze. Wykłady i inne przejawy aktywności islamskich duchownych mieszkających w Wielkiej Brytanii albo przyjeżdżających do niej z Pakistanu i innych krajów ujawniają jedno: nauczają oni tych samych islamistycznych dogmatów, których naucza się w Pakistanie.

W kwestii obrony honoru proroka Mahometa, wszystkie sekty islamskie – w tym dżihadyści spod znaku Al-Kaidy, Talibów czy Państwa Islamskiego – pochwalają zabijanie każdego, kto popełni bluźnierstwo wobec proroka. Szyicki przywódca Chomeini nakazał zgładzenie Salmana Rushdiego z tego teologicznego powodu. Bracia Cherif i Said Kouachi, działający na zlecenie Al-Kaidy Półwyspu Arabskiego, zamordowali członków redakcji magazynu *Charlie Hebdo* z tego samego teologicznego powodu.

Islamscy duchowni w Wielkiej Brytanii i w Pakistanie, stojący na czele mas broniących dogmatu *Khatm-e-Nabuwwat*, należą do szkoły sufi/Barelvi. Nie ma absolutnie żadnej różnicy między dogmatami wyznawanymi przez duchownych Barelvi, przez ajatollaha Chomeiniego i przez braci Kouachi, jeśli chodzi o tę teologiczną kwestię. [22]

[1] Zob. MEMRI Inquiry and Analysis No. 1345, [Towards A Definition Of Islam And Islamism](#), September 8, 2017.

[2] *Roznama Ausaf* (UK), November 29, 2017.

[3] *Roznama Ausaf* (UK), November 29, 2017.

[4] *Roznama Nai Baat* (UK), December 1, 2017.

[5] *Roznama Ausaf* (UK), December 1, 2017.

[6] *Roznama Ausaf* (UK), December 1, 2017.

[7] *Roznama Ausaf* (UK), November 27, 2017.

[8] *Roznama Ausaf* (UK), November 27, 2017.

[9] Więcej na ten temat: [Tehreek Labbaik Ya Rasool Allah \(TLY\) - The Islamist Movement At The](#)

[Center Of Anti-Government Protests In Pakistan](#), MEMRI Special Dispatches Series No. 7199, November 27, 2017.

[10] MEMRI JTTM report [Text Of Agreement Between Islamic Clerics And Pakistani Government Mediated By Pakistan Army Reveals Pakistan's Surrender Before Islamists](#), November 29, 2017.

[11] *Roznama Ausaf* (UK), November 28, 2017.

[12] *Roznama Ausaf* (UK), December 1, 2017.

[13] *Roznama Ausaf* (UK), December 1, 2017.

[14] *Roznama Ausaf* (UK), December 1, 2017.

[15] *Roznama Ausaf* (UK), December 1, 2017.

[16] *Roznama Ausaf* (UK), November 24, 2017.

[17] *Roznama Ausaf* (UK), November 25, 2017.

[18] *Roznama Ausaf* (UK), November 28, 2017.

[19] *Roznama Ausaf* (UK), November 28, 2017.

[20] *Roznama Ausaf* (UK), November 20, 2017.

[21] *Roznama Ausaf* (UK), November 20, 2017.

[22] Więcej na temat popierania przez wszystkie szkoły islamu kary ścięcia za bluźnierstwo, zob. [Pakistan's Execution Of Malik Mumtaz Qadri - The Ideology Of Blasphemy In Islam](#), MEMRI Daily Brief No. 86, March 31, 2016.

Tufail Ahmad jest członkiem sekcji instytutu MEMRI, zajmującej się islamizmem i przeciwdziałaniem radykalizacji.

Tłumaczenie Rolka, na podst. <https://www.memri.org>

* Autor odnosi się tu do odłamu islamu sunnickiego, Barelvi, w zachodnim piśmiennictwie często zestawianego z mistyczną szkołą sufi, jednak w rzeczywistości mający z nią tylko powierzchowne związki. Przez ekspertów Barelvi jest uważany za odłam ekstremistyczny - na przykład jego członkowie poparli zabójstwo gubernatora Pendżabu, który sprzeciwiał się prawu o bluźnierstwie. (red.) Więcej na ten temat: <https://en.wikipedia.org/wiki/Barelvi>